

Každý máme jiný handicap, ale na ledě jsme si rovni, říká hokejová medailistka z Ameriky

20. 09. 2023 15:17

Je jí třiadvacet a už dobyla Ameriku. Liberečanka Anna Špringlová vybojovala pro svůj hokejový tým ve světovém mistrovství, které se konalo na přelomu srpna a září v Green Bay v americkém Wisconsinu bronz.

Ženské světové klání, které nese název Women's World Challenge, je soutěž v ledním hokeji, v níž poměřují své síly handicapované sportovkyně. Mezi ně Špringlová patří, neboť má vrozené postižení dolních končetin.

Handicapu se však nepoddává; kromě sportovního nadání má mladá žena i smysl pro černý humor. „Je mi dvacet tři a už jsem důchodce. Předběhla jsem (sic!) oba rodiče,“ říká mladá žena, která je mimo jiné aktivní v Českém červeném kříži, během pandemie covidu například jezdila testovat lidi do firem.

„Oceňuji houževnatost a nezdolnost této mladé sportovkyně. Přestože má handicap, může se ve svém životním nasazení směle měřit se zdravými lidmi. Je úžasné, jak na světovém šampionátu zabodovala, ačkoliv měla za sebou pouhých několik měsíců zkušeností,“ řekl hejtman Martin Půta.

„Aničku a její rodiče, zejména maminku, znám už roky. A pořád mě nepřestává udivovat, že při hendikepu, který Anička má, jej absolutně nepokládá za něco omezujícího. Její pomoc při testování v době pandemie, práce v Českém červeném kříži a teď cesta přes oceán za úspěchem v mezinárodním ženském hokejovém týmu, to je určitě nepředstavitelné pro většinu zdravých mladých žen. Jde do všeho. S bezbřehou energií a rozesmátou tváří. Obdivuhodná a inspirující,“

prohlásila Květa Vinklátová, náměstkyně hejtmana pro resort kultury, památkové péče a cestovního ruchu.

Ve Women's World Challenge soutěžily týmy Spojených států, Kanady, Velké Británie a družstvo, nazvané World neboli Svět, které spojilo sportovkyně z Evropy a Asie. V něm bruslila Špringlová. „Tato akce se letos odehrála teprve podruhé. Koná se proto, aby se ukázalo, že i handicapované ženy mohou hrát hokej. Nyní nás je totiž celosvětově málo, a proto musíme hrát s muži ve smíšených týmech, sdílíme třeba společné šatny a sprchy, což nemusí být každému zrovna vhod,“ vysvětluje sportovkyně.

Kudy vedla cesta Liberečanky až na americké kolbiště? Organizace Český Para Hokej organizuje takzvané rozvojové kempy neboli výpravy po různých arénách napříč republikou, přičemž v rámci těchto událostí si handicapovaní mohou sport vyzkoušet. „Je to zdarma, s ubytováním, všechno je hrazené. Přijeli i do Liberce, do Home Credit Areny, a tak jsem si řekla, že to zkusím. Chtěla jsem se hokeji věnovat, lákalo mě to. Je to dobrý sport, kontaktní, týmový,“ dodává Špringlová.

Ukázalo se, že jí hokej vcelku jde. „Přesněji řečeno – nebyl to úplný průšvih. Zaujalo mě to, a tak jsem se přihlásila do týmu k pardubickým Mustangům. Jezdila jsem tam do lázní, tak jsem to každý týden spojila s cestou na trénink a trochu jsem se pocvičila v technice. Pak mě lidé z Českého Para Hokeje oslovili – nevadilo jim, že jsem začátečník – a nabídli mi možnost zúčastnit se velké celosvětové výzvy, závodu ženských týmů. Rozmýšlela jsem se, ale pak jsem si řekla, že člověk nikdy neví, co bude a takováhle šance se naskytne třeba jen jednou za život. Sehnala jsem si letenky, zapůjčili mi veškerou výstroj a vzhůru za oceán.“

Odvaha ženě nechyběla – před kláním v Americe totiž odehrála pouhé dva zápasy. „Nepovažuji to ale za špatný výsledek. Bronzová medaile, a k tomu jsem asistovala na jeden gól,“ směje se.

A co dál? „Je potřeba si klást cíle pomalu, aby byly splnitelné. Hraju od ledna, takže se chci zdokonalovat, hrát v dresu Sparty, kam jsem přestoupila z Pardubic, a hlavně dávat góly. A do budoucna, to je jasné, účast na paralympiádě. Záleželo by ale na tom, zda bych byla stejně dobrá jako mužští hráči, abych mohla být s nimi v týmu. Ženy budou samostatně zápasit až po roce 2030,“ líčí Špringlová.

Zázemí, z něhož hokejistka pochází, má i sportovní kořeny. „V blízké rodině máme hokejistu. Můj táta byl atlet, stejně jako dřív já a bratr se věnoval fotbalu. Oba rodiče mi byli velkou oporou, vybudovali mi skvělé podmínky: odvézt, přivézt, koupit, zařídit, napsat, ubytovat – naši mě podporují maximálně. Probíráme sport i doma – maminka říkala, že když jsem hrála v Americe, táta se na to koukal doma na počítači a křičel na mě do monitoru, co tam dělám špatně.“

Do budoucna by se chtěla Špringlová věnovat psychologii, sociální oblasti, filozofii. „Mám na mysli něco jako sociální prevenci, sociální patologii, mám za sebou akreditovaný kurz PEERa, chci si udělat také krizovou intervenci,“ svěřila se.

V celé České republice jsou handicapované ženy, které se hokeji věnují, jen čtyři. „Každý máme jiný handicap, ale na ledě jsme si rovni: všichni máme pod sebou dvě ostří. Pro každého je to stejně těžké a liší se to jen zkušenostmi,“ uzavřela sportovkyně.